

[Aksel Møller.]

at man på denne måde kom til at beskatte også andelsformuer, der er loddet ud til medlemmer.

Men, siger det ærede medlem, det er et forsøg, der gøres, og nu må nogle år gå. Hvorfor skal der gå nogle år? Der foreligger jo allerede et resultat. Vi ser allerede, hvorledes andelsforeningerne er optaget af at bringe deres formuer ned på det lavest mulige punkt for på den måde at blive fri for at bære denne skat. Og hvis det ærede medlem stadig fastholder, at det er ligelighed, det gælder om at nå, så synes jeg, det ærede medlem har et stykke arbejde for sig, som ikke behøver at udsættes i nogle år.

På indtrængende anmodning fra de politiske partier, der iøvrigt deltager i denne almindelige aftale, har vi afstået fra ved at stille ændringsforslag til dette afsnit af fremkalde en afstemning i det høje ting. Naturligvis er dette — deri har de pågældende ganske ret — heller ikke nødvendigt; vi ved jo, at vi kun er 17 af 150, og at vi har folketingets kompakte majoritet mod os i denne sag. Men man skal ikke tro, at det betyder, at vi har opgivet vor politik. Tværtimod; vi har under forhandlingerne sagt, at vi vil fremsætte vore lovforslag fra i fjor igen på et senere tidspunkt, altså ikke i umiddelbar forbindelse med den afgørelse, der nu skal træffes, og vi vil ved fremsættelsen af vore lovforslag give de partier, som er ansvarlige for de nugældende bestemmelser, en mulighed for gennem en saglig forhandling at foretage et tilbagetog fra den mislykkede vedtagelse i fjor. Og jeg tilføjer, at lykkes det os ikke at få tilslutning til vore principper i denne sag under en sådan saglig forhandling, vil vi ved næste års udskrivningslov føre vore egne ændringsforslag til afstemning i det høje ting. Man skal ikke vente, at vi lader græsset gro over dette spørgsmål, og før eller senere — derom er jeg overbevist — vil man blive nødt til at følge vore synspunkter. På mit partis vegne anbefaler jeg derfor den højtærede formand at lægge afstemningen således til rette, at afsnittet om beskatningen af kooperative virksomheder kommer til afstemning for sig selv, således at vi kan tilkendegive vor modstand mod disse bestemmelser. Vi er desværre ikke i stand til at stemme imod bestemmelserne, fordi vi, hvis det høje ting fulgte os i en sådan afstemning, ville få de nugældende bestemmelser forkastet og være henvendt til at vende tilbage til en andelsbeskatning, der byggede på statsskatteloven af 1926, og den var

jo heller ikke tilfredsstillende. Derfor vil vi stille os på det standpunkt, at vi ikke vil stemme for de pågældende regler.

Iøvrigt vil vi anbefale, at man stemmer for det her behandlede forslag til udskrivningslov ved anden og tredje behandling.

Bertel Dahlgaard: Jeg skal anbefale det høje ting at tiltræde det forlig, der er afsluttet mellem fire partier om den række finansielle og økonomiske problemer, som drøftedes her ved dette lovforslags første behandling.

Jeg tager det som et gunstigt tegn for samarbejde her i tinget i den kommende tid, at det virkelig lykkedes i løbet af fire dage at nå til enighed om et så omfattende kompleks af problemer. Nu forstod jeg faktisk det ærede medlem hr. Aksel Møller således, at det, der her er nået, ikke er indgangen til fortsat samarbejde, men at det i virkeligheden er indgangen til den endelige kamp mellem socialdemokratiet og de konservative. Jeg må sige, jeg er meget spændt på at overvære dette skuespil; denne trusels virkning lader sig næsten ikke overskue. Men jeg vil alligevel med henblik på denne tilstundende kamp give det ærede medlem et godt råd, nemlig ikke at bruge for store ord; det kommer der fortrydelse ud af, det viser det ærede medlems erfaringer jo.

Jeg gav det ærede medlem det samme råd ved første behandling af dette lovforslag, da han gav ordre med hensyn til den øjeblikkelige anvendelse af Marshallpengene, og det viste sig jo, at mit råd var betimeligt, det kan ses af betænkningen; det, som det ærede medlem proklamerede her ved første behandling, kunne ikke holde, og det bør det ærede medlem huske på, også i fremtiden. Jeg må måske, da det ærede medlem talte billedligt, også have lov til at bruge et billede og, da det ærede medlem billedlig talt påtog sig et postbuds skikkelse, erindre det ærede medlem om det gamle jyske mundheld, at det kommer an på ikke at skræve længere, end bukskerne kan holde. Jeg gør det ærede medlem opmærksom på, at hvis han fortsat gør det, er der mange, der vil iagttage ham med interesse under hans fortsatte rundgang.

Jeg kan altså ikke deltage i sådanne kamptoner; jeg synes slet ikke, de passer til situationen. De passer slet ikke til det ærede medlems og hans partis optræden i udvalget under disse forhandlinger. Det ærede medlem og hans parti vil jeg gerne rose. Jeg synes, de oprådte overmåde fornuftigt under disse forhandlinger, og det vil jeg gerne takke dem for her i dag. Jeg